Ograniczajcie pragnienia

Dyskurs Bhagawana Śri Sathya Sai Baby wygłoszony 14 marca 1999 r. w Mumbaju

Wyrozumiałość to prawdziwe piękno na tej świętej ziemi Bharatu.
Wierność prawdzie to największa pokuta ze wszystkich świętych cnót.
Miłość do matki to uczucie najsłodsze w tym kraju.
Charakter ma cenę o wiele wyższą niż życie.
Ludzie zapomnieli o podstawowych zasadach kultury Bharatu
i obecnie naśladują oraz przyjmują kulturę Zachodu.
Bharatijowie są nieświadomi wielkości dziedzictwa swej kultury,
tak jak ogromny słoń nie jest świadom swej siły.

Ucieleśnienia miłości!

Obecnie człowiek podjął wiele ścieżek, aby zdobyć mądrość. Wszelka wiedza, którą posiadł, nie jest prawdziwą wiedzą w ścisłym znaczeniu tego słowa. Prawdziwą wiedzą jest wiedza o duchu, wiedza o atmie, czyli brahmadżniana. Atma, brahman i dżniania to synonimy. Na tej podstawie Wedy głoszą: *Satjam dżnianam anantam brahma* – brahman jest ucieleśnieniem prawdy, mądrości i wieczności.

Praca, oddawanie czci i mądrość

Od czasów starożytnych kultura Bharatu kładła nacisk na trzy aspekty: pracę, oddawanie czci i mądrość.

Praca, oddawanie czci i mądrość zaczynają się od służby. Nie ma znaczenia, jaka to jest służba, jeśli wypełnia się ją z miłością i z boskimi uczuciami, staje się upasaną (oddawaniem czci).

Czym jest mądrość? Wszystko, co wiąże się z naszymi zmysłami – ulotne przedmioty materialnego świata i nasze działania – mówi o naszej ignorancji. Mądrość zajaśnieje w chwili, gdy umysł się wycofa. Stan wolny od myśli pomiędzy dwiema kolejnymi myślami to brahmadżniana (wiedza o atmie, mądrość duchowa). Człowiek nie jest w stanie doświadczyć tego bezmyślowego stanu brahmana i daje się zwieść przez to, co przemijające, ulotne i nietrwałe. Wszelka wiedza, jaką zdobywasz, nie jest prawdziwą wiedzą. Prawdziwa mądrość zaświeci blaskiem wtedy, gdy wszystkie myśli zostaną usunięte. Filozofia Sai mówi o jedności pracy, oddawania czci i mądrości.

Kultura Bharatu wierzy w jedność w różnorodności, która jest prawdziwą mądrością. Wielu intelektualistów zauważa różnorodność lub dwoistość w jedności, ale mało jest mądrych ludzi, którzy dostrzegają jedność w różnorodności. Od pradawnych czasów mieszkańcy tej świętej ziemi praktykowali te zasady i dzielili się nimi z resztą świata. Ten kraj zawsze modlił się o rozwój i dobrobyt całego świata. Takie jest znaczenie wedyjskiej maksymy: *Loka samasta sukhino bhawantu* – Niech cały świat będzie szczęśliwy! Nasza modlitwa nie ogranicza się tylko do kraju Bharatu. Modlimy się

© Organizacja Sathya Sai

o pomyślność całego świata. Jednak współcześni Bharatijowie (mieszkańcy Indii) nie potrafią poznać kultury Bharatu, która obdarza szlachetnymi wartościami światłego umysłu.

Ucieleśnienia miłości! Musicie zrozumieć świętość kultury Bharatu. Możecie przestudiować wiele książek, możecie odwiedzać szlachetne dusze, możecie słuchać świętych nauk, ale rzeczywistość jest jedna. Ludzie czytają setki książek, ale nieliczni wprowadzają ich treść w życie. Wystarczy, jeśli praktykujecie przynajmniej jedną zasadę.

Obecnie człowiek dokłada wszelkich starań, aby być szczęśliwym i osiągnąć błogość. Skąd weźmiecie błogość? Czy znajduje się ona w rzeczach materialnych, w świecie, w ludziach lub w książkach? Nie, wcale nie. Błogość znajduje się w waszej własnej jaźni. Zapomnieliście o swojej prawdziwej jaźni, źródle błogości. Mocno walczycie o zewnętrzne, iluzoryczne szczęście. Nie uświadamiacie sobie rzeczywistości, która kryje się w sercu. Prawdę mówiąc, tkwi tam wszelka błogość. Zasada miłości pochodzi z serca, a nie ze świata.

Każdy powinien rozwijać miłość, coraz bardziej i bardziej. Jednak dzisiaj wszędzie wokół jest nienawiść i gniew. Gdziekolwiek spojrzycie, tam jest pragnienie, wrogość i strach. Jak możecie oczekiwać, że będziecie żyć w pokoju? Jak możecie się spodziewać, że będziecie szczęśliwi? Zapalcie lampę miłości w swoim sercu. Wówczas strach i iluzja zostaną usunięte, a wy dostąpicie wizji najwyższej jaźni. W przeciwnym razie będziecie cierpieć.

Musicie praktykować ograniczanie pragnień. Istnieją przepisy regulujące posiadanie ziemi i własności. Jednak nie regulujecie własnych pragnień. Ograniczanie pragnień oznacza panowanie nad nimi. Możecie być szczęśliwi tylko wówczas, gdy pragnienia są pod kontrolą.

Wasze życie to długa podróż. Powinniście mieć mniejszy bagaż pragnień w tej długiej podróży życia. Dlatego mówi się: „Mniej bagażu, to więcej komfortu, a to zaś czyni podróż przyjemniejszą". Zatem dzisiaj musicie zdecydować się ograniczać pragnienia. Musicie je codziennie minimalizować. Tkwicie w błędnym przekonaniu, że szczęście polega na zaspokajaniu pragnień. Lecz w rzeczywistości szczęście zaczyna jaśnieć, gdy pragnienia zostaną zupełnie usunięte. Gdy ograniczacie pragnienia, zbliżacie się do stanu wyrzeczenia.

Żywicie wiele pragnień. Jak się od nich uwolnić? Jeśli uważacie coś za swoje, musicie stawić czoła konsekwencjom. Jeśli utrzymujecie, że skrawek ziemi jest waszą własnością, wtedy będziecie musieli zebrać plon. Ego i przywiązania przysporzą wam cierpień. Błogość osiągniecie w chwili, gdy porzucicie ego i przywiązania.

Niepodległość bez jedności jest bez znaczenia

Premier Indii, ministrowie, sędzia sądu najwyższego i inni wysocy urzędnicy, którzy przebywają w stolicy kraju Delhi, wspominali, że doświadczyliśmy ogromnych cierpień i trudności i że straciliśmy wiele istnień ludzkich, aby zdobyć niepodległość. Natomiast nie osiągnęliśmy w tym kraju jedności.

Jaki jest sens zdobywania niepodległości bez jedności? Dowiadujemy się, że po odzyskaniu niepodległości zwiększyła się liczba morderstw, porwań ludzi i samolotów. Czy chcieliśmy tego rodzaju niepodległości? Nie. Niepodległość służy zapewnieniu pokoju i powinna rozwijać w narodzie kulturę. Nie powinniśmy być zależni od innych. Powinniśmy być niezależni pod każdym względem.

© Organizacja Sathya Sai

Bharat to święta ziemia. Tutaj urodziły się szlachetne dusze. Bharatem władał sam Śri Rama. To kraj niebiańskiej pieśni – Bhagawadgity. To ojczyzna pierwszego kompozytora-poety Walmikiego. Tutaj urodził się Weda Wjasa, który skompilował Wedy. Ten kraj przemierzał Pan Budda. Jest to kraj cnoty i poświęcenia. To miejsce urodzenia aspirantów duchowych, proroków i mędrców.

Lecz współczesny człowiek nie ma nawet odrobiny poświęcenia. *Na karmana na pradżaja dhanena tjagenajke amritattwamanasu* – nieśmiertelność można osiągnąć tylko dzięki poświęceniu; nie zapewni jej ani bogactwo, ani potomstwo, ani dobre uczynki. Dlatego pielęgnujcie ducha poświęcenia. Jest to możliwe tylko wtedy, gdy rozwijacie w sobie miłość.

Rozwijajcie miłość, praktykujcie poświęcenie

W tym kraju żyje dużo bogatych ludzi. Mieszka tu wielu intelektualistów. Mamy także ludzi odważnych. Są tutaj wszyscy. Ale jaki jest z tego pożytek? Ludzie nienawidzą się wzajemnie. Nienawiść i wrogość istnieje między ludźmi wykonującymi ten sam zawód. To bardzo zła cecha. Wszyscy są jednym; bądź taki jak wszyscy. Musicie kochać wszystkich. Jednak obecnie ludzie nie mają szerokich horyzontów. Miłość powinna się rozprzestrzeniać. Dzisiaj miłość tylko zanika.

Człowiek, który podąża za umysłem, dozna upadku.
Jest on gorszy od zwierzęcia.
Człowiek, który kieruje się intelektem, jest mądry.

Dlatego musicie rozwijać intelekt. Dopóki umysł nie ustąpi, będzie wiązać was iluzja, będzie wiązać was cierpienie.

To umysł powoduje cierpienie. To umysł jest pełen pragnień. To umysł stwarza niebo lub piekło. *Manomolam idam dżagat* – ten świat jest kreacją umysłu. Ponieważ dopadły was zachcianki i kaprysy umysłu, zapomnieliście o odwiecznej drodze.

Ucieleśnienia miłości! Kochajcie wszystkich, ale nie wierzcie nikomu. Musicie pokładać wiarę jedynie w Boga. Jaka jest tego przyczyna? Dlaczego nie powinniście wierzyć innym? Człowiek jest niestały. Gita mówi, że świat jest przemijający, ulotny i nietrwały.

Ludzkie ciało jest nietrwałe.
Jest pełne brudu i chorób.
Nie może przepłynąć tego oceanu życia.
Człowieku! Nigdy nie myśl, że to życie jest wieczne.

Miłość jest w was

Ludzie dają się zwieść ciału i zapominają o obecnej w nich boskości. Miejcie silną wiarę w Boga. Nie wierzcie w to ciało, które jest przemijające. Ciało jest jak bańka na wodzie, umysł jest jak szalona małpa. Nie podążajcie za ciałem, nie podążajcie za umysłem. Kierujcie się swoim sumieniem. Taka jest zasada atmy. Doświadczycie boskości dopiero wtedy, gdy będziecie postępowali zgodnie z własnym sumieniem.

Możecie czcić Bogu pod każdym imieniem i w każdej formie. Bóg nie bierze pod uwagę waszej kasty ani społeczności. Oczekuje tylko miłości. Nie musicie odprawiać pokuty ani podejmować żadnych surowych praktyk duchowych. Miłość możecie pielęgnować z łatwością. Miłość jest w was.

© Organizacja Sathya Sai

Rozwijajcie miłość, która już istnieje. Musicie dzielić się tą miłością ze wszystkimi. Kochajcie nawet tych, którzy was nienawidzą. Wyrządzić krzywdę osobie, która was skrzywdziła, to nic wielkiego. Prawdziwa wielkość polega na darzeniu miłością nawet tych, którzy was skrzywdzili.

Poznajcie swoją prawdziwą tożsamość

Ucieleśnienia miłości! Ludzkie życie jest pełne miłości. Co jest celem życia? Miłość i tylko miłość. Miłość jest Bogiem. Żyjcie w miłości. Boskość przejawia się dopiero wtedy, gdy rozwijacie miłość. Boga nie trzeba nigdzie szukać. Tak mówi Biblia. Obecnie człowiek poszukuje Boga. Dlaczego szukacie Boga, skoro On jest wszędzie? Wy jesteście Bogiem. Wszelka sadhana (praktyka duchowa) pójdzie na marne, jeśli nie poznacie swojej prawdziwej tożsamości. Zamiast pytać innych – „Kim jesteś? Kim jesteś?", lepiej zadajcie sobie pytanie: „Kim jestem?, Kim jestem?". To jest moja książka. To jest moja szklanka. W takim razie – Kim jestem? To poczucie „moje", to maja (iluzja). Najpierw dowiedzcie się, kim jesteście.

Wszystko to jest materią. Wszystko to ma ujemną wartość. Jesteś panem tego materialnego świata. Opanuj umysł i bądź panem umysłu. Dokładaj starań, by poznać swoją prawdziwą tożsamość. Aby to zrobić, musisz przedtem porzucić przywiązanie do ciała.

To jest moja chusteczka. Kiedy mówię „moja chusteczka", jestem oddzielny od chusteczki. Podobnie, kiedy mówię „moje ciało", jestem oddzielny od ciała. „Mój umysł" znaczy, że jestem oddzielny od mojego umysłu. Wobec tego kim jestem? Nieustanne dociekanie tych kwestii doprowadzi was do samorealizacji.

Ludzie są bohaterami w przeprowadzaniu doświadczeń w laboratorium, lecz zerami w doświadczaniu (gra słów w jęz. ang.: *hero* - bohater, *zero* - zero). Bycie bohaterem w czytaniu książek lub w dawaniu wykładów jest bezwartościowe. Istnieje tylko jeden bohater – Bóg. Wedy uczą: *Ekam sat wiprah bahudha wadanti* – Bóg jest jedyną prawdą. Wszystko inne jest kłamstwem. Wszystko staje się prawdą w towarzystwie Boga.

Zero poprzedzone jedynką zmienia się w dziesiątkę. Wraz z większą ilością zer, wzrasta także wartość. Jeśli usunie się cyfrę jeden, nic nie zostanie. Dlatego bohater staje się zerem, jeśli zapomina o Bogu. Możesz być intelektualistą o wielkiej erudycji i wysokiej pozycji. Jednak nie możesz mówić o sobie, że jesteś inteligentny, jeśli zapominasz o Bogu.

Prosta droga do poznania Boga

Nauka rozwinęła się w Bharacie w dużym stopniu. Człowiek rozpoczął także podróże w przestrzeń kosmiczną. Lecz jaki jest z tego pożytek? Człowiek chce wiedzieć, co jest w kosmosie. Chce wiedzieć, co jest na księżycu. Pragnie dotrzeć nawet na słońce. Najpierw rozpoznajcie obecną w swoim wnętrzu boskość. Otwórzcie drzwi swojego serca. Rozwijajcie miłość coraz bardziej i bardziej. Zrozumcie tę prawdę. Doświadczajcie Boga. Tam znajduje się błogość. Bardzo łatwo można poznać Boga, ale człowiek tego nie rozumie.

Musicie dokładać wszelkich starań, by pojąć immanentną boskość. Boskość w was przesłania ego i gniew. Dlatego mówi się: *Moham hitwa punar widja* – prawdziwa wiedza zaświeci blaskiem wtedy, gdy zostanie zniszczone przywiązanie. Skąd bierze się to przywiązanie? Prowadzą do niego nadmierne pragnienia.

© Organizacja Sathya Sai

Ucieleśnienia miłości! Wszyscy są ucieleśnieniami Boga. *Sahasra sirsza purusza sahasraksza sahasra pad* – Bóg ma tysiące głów, oczu i stóp. Doświadczycie tego, gdy tylko będziecie intensywnie wewnętrznie dociekać.

Możecie zyskać spokój, podejmując dżapę (powtarzanie imienia), dhjanę (medytację) i jogę. Jednak ten pokój nie jest wieczny; jest przemijający. Aby osiągnąć trwały pokój, rozwijajcie w sobie miłość. Miłość może przemienić ziemię w niebo, a niebo w ziemię. Ta święta miłość jest w was. Niemniej kierujecie ją w złą stronę i w ten sposób staje się wypaczona. Jesteście odpowiedzialni za stratę i cierpienie, niegodziwe czyny i zewnętrzne niepokoje.

Poprzedni prelegent mówił o chorobach i o ich leczeniu. Dlaczego pojawiają się choroby? Liczba lekarzy rośnie z dnia na dzień. Obecnie w każdej rodzinie mamy lekarza. W każdym domu znajduje się przynajmniej dwóch chorych. Większość chorób stanowią choroby psychiczne. Na pewno się rozchorujecie, jeśli wciąż czujecie, że jesteście chorzy. Nigdy nie myślcie, że jesteście chorzy. Zawsze miejcie uczucie, że jesteście szczęśliwi i zdrowi. Rozwijajcie świętą miłość i doświadczajcie wrodzonej boskości. Taka jest kultura Bharatu. W słowie Bharata – „bha" znaczy światłość. Światłość jest Bogiem. „Rata" znaczy kochać. Ten, kto kocha Boga, jest prawdziwym Bharatiją (Hindusem).

Ludzkość została obdarzona inteligencją, aby poznać Boga, a nie gromadzić bogactwo. Dlaczego studiujecie? Musicie się kształcić, aby pozbyć się ignorancji. Prawdziwa edukacja polega na porzuceniu ignorancji i rozpoznaniu boskości.

Człowiek napotyka w życiu problemy, ponieważ brak mu jedności

Ucieleśnienia miłości! Powtarzające się nauki nie pomagają wam zrozumieć boskości. Nie potraficie zrozumieć boskości z powodu skutków swoich działań z wielu poprzednich żywotów. Obecnie ludzkie wartości tracą znaczenie. Człowiek pojawił się na ziemi setki tysięcy lat temu. Jednak do dzisiaj nie zrozumiał ludzkich wartości. Mówi się: „Właściwym przedmiotem studiów ludzkości jest człowiek". Jaki jest ten właściwy przedmiot studiów ludzkości? To jedność myśli, słów i czynów. Człowiek napotyka w życiu problemy, ponieważ brakuje mu jedności.

Niech od dzisiaj zapanuje doskonała harmonia w myślach, słowach i czynach. Powinniście mówić to, co myślicie i czynić to, co mówicie. Nie musicie szukać Boga. Jesteście Bogiem. Bóg jest w was, z wami, nad wami, pod wami i wokół was. Zrozumcie tę prawdę i skierujcie swój wzrok do wnętrza. Dopiero wówczas osiągniecie błogość.

Przyjeżdżam do Mumbaju od wielu lat. Co osiągnęliście przez ten czas? Jakie praktyki duchowe podjęliście? Jakie prawdy poznaliście? W dzisiejszych czasach ludzie łakną wiedzy książkowej, wiedzy powierzchownej i wiedzy ogólnej, lecz nie mają wiedzy praktycznej. Ten, kto posiada wiedzę praktyczną, zrozumie boskość. Jednak dzisiaj ludzie są bohaterami na podium, lecz zerami w praktykowaniu. Powinniście być bohaterami w praktykowaniu. Stosujcie w praktyce chociaż jedną świętą zasadę. Przynajmniej mówcie prawdę lub rozwijajcie miłość. To wystarczy. Nie ma większej sadhany (dyscypliny duchowej). *Satjannasti paro dharma* – nie ma większej dharmy niż przestrzeganie prawdy. Czym jest dharma? Prawdziwa dharma polega na rozwijaniu miłości. To miłość jednoczy wszystkich. Ta miłość pomoże wam doświadczyć jedności w różnorodności.

© Organizacja Sathya Sai

Śpiewanie bhadżanów czyni serce świętym

Ucieleśnienia boskiej atmy! Niezależnie od tego, jaką drogą duchową podążacie, powinna ona pomóc wam wykorzenić ignorancję. Czym jest ignorancja? Jest to wiara we wszystko to, co znajduje się na zewnątrz, w zewnętrzną scenerię. Musicie rozróżniać, czy jest to właściwe czy niewłaściwe, dobre czy złe. Powinniście utrzymywać samjak driszti (właściwe widzenie). Wówczas zdobędziecie zasługi.

Jestem zawsze gotów wskazać wam prostą drogę do boskości. Będę szczęśliwy tylko wtedy, gdy wy będziecie szczęśliwi. Dokładajcie wszelkich starań, aby stosować w praktyce to, co słyszycie.

Bhadżany są bardzo święte. Śpiewanie bhadżanów czyni serce świętym. Ważne jest to, że muszą one wypływać z serca. Bhadżan to nie tylko rytm i melodia. Powinniście śpiewać imię Boga z miłością. Gdy będziecie śpiewać Jego chwałę z pełną miłością, ujrzycie swoimi fizycznymi oczami przejawienie boskości.

Wiele szlachetnych dusz zatopiło się w Bogu dzięki miłości. Czyż nie znacie Miry, która osiągnęła wyzwolenie, intonując imię Kriszny? Prahlada został pokąsany przez węże, stratowany przez słonie i otruty. Mimo to śpiewał imię Boga i osiągnął wyzwolenie. Wszystko uważał za boskie. *Jad bhawam tad bhawati* – jakie uczucie, takie doświadczenie. Dlatego powinniście myśleć o Bogu z miłością.

tłum. Dawid Kozioł
red. Izabela Szaniawska

Źródło: http://www.sssbpt.info/ssspeaks/volume32/sss32p1-06.pdf

© Organizacja Sathya Sai